

Woensdag 29 augustus 1917 – ochtendeditie

Levensmiddelen naar België.

Aangaande de verzending van de maandelijke pakketten met levensmiddelen naar België werd ons medegedeeld, dat Gent behoort tot het etappegebied, waar het zenden van de pakjes werd toegestaan zonder de goedkeuring te behoeven van het generaal-gouvernement. Echter werd ons de verzekering gegeven, dat thans alle moeilijkheden uit de weg zijn geruimd en de pakjes eerstdaags weggaan.

Berlijn, 28 augustus. Officieel. Legergroep Rupprecht. In Vlaanderen mislukte vanochtend onder zware verliezen aan de weg Ieper-Menen een krachtige aanval der Engelsen. 's Middags begon bij vlagen een zeer krachtig roffelvuur tegen de gevechtszone Ieper-Langemark aan de spoorweg Ieper-Roeselare. Onder begeleiding van talrijke gepantserde auto's en laag vliegende vliegtuigen, begon kort daarop de Engelse infanterie op dit front storm te lopen. In taaie verdediging wierpen onze troepen de vijand, die zijn aanvallen door de inzet van sterke reserves kracht trachtte bij te zetten, overal terug. Tegen de avond begon onder nogmaals aanzwellend vuur een tweede vijandelijke stormloop in gesloten formatie tegen dezelfde vakken. De uitslag van de tot diep in de nacht durende gevechten is, dat wij onze stelling – op een onbetekenende indeuking ten noordoosten van de Frezenberg na – geheel hebben behouden en dat de Engelsen een bloedige nederlaag hebben geleden. Dit succes is te danken aan de uitnemende houding van de Wurtembergse troepen en de

vernietigende uitwerking van ons geconcentreerd geschutvuur.

Ten westen van het Leiedal zijn opnieuw Engelse aanvallen voor onze linies mislukt.

Duitse bladen en vooral de Deutsche Tageszeitung van 9 augustus hebben gemeld, dat de Kongolese inboorlingetroepen bij hun krijgsverrichtingen in Oost-Afrika door beroving schrik hebben verspreid.

Uit Havre seint men ons nu, dat de Belgische minister van koloniën daartegen verzet heeft aangetekend. Hij beroept zich hiertoe op de getuigenissen van zendelingen, o.w. Duitsers, en van hoofden der inboorlingen, welke de Duitse krantenberichten te niet doen.

Na de bezetting van Tabora heeft de opperbevelhebber van de Belgische troepen een commissie belast met het in ontvangst nemen van klachten, indien die mochten worden ingediend, de regeling van de rekwisitiebons voor de kooplui en inboorlingen, het toezicht op de schade, die zou kunnen ontstaan en het geven van schadevergoeding. Al deze kwesties zijn tot genoegen van de belanghebbenden in orde gebracht.

Van de Brabantse grens wordt ons gemeld, dat de burgemeester van de Belgische grensgemeente Hamont door de Duitsers ter dood is veroordeeld. De broeder-overste van het klooster daar en professor Ballings zijn tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld wegens het overbrengen van Belgen naar Nederland.

Woensdag 29 augustus 1917 – avondeditie

Berlijn, 29 augustus. Officieel. Door het stormachtige weer bleef bijna overal de vuuractie binnen matige grenzen. Talrijke door ons uitgevoerde verkenningsaanvallen leverden ons gevangenen en buit op.

Legergreep Rupprecht. In Vlaanderen werd 's avonds het artilleriegevecht tussen Langemark en Hollebeke levendiger. We wierpen de vijand met een tegenaanval terug uit de ten noordoosten van Frezenberg gemaakte indeuking.

Londen, 29 augustus.

Ten zuidoosten van Langemark hebben wij een sterke post opgeruimd, waarin een afdeling vijanden, vlak voor onze nieuwe linie, zich handhaafde.

Londen, 29 augustus. De bijzondere correspondent van Reuter bij het leger in Vlaanderen seint: Het blijkt nu ten volle hoe uitgeput de Duitse reserves in dit oorlogsgebied zijn. Vier Wurtembergse divisies stonden tegenover onze manschappen terzijde van de spoorweg van Ieper naar Roeselare. Ze werden beschouwd als behorend tot de beste troepen, die de vijand op het gevechtsterrein heeft gelaten, maar een divisie heeft sedert het midden van augustus voortdurend aan granaatvuur blootgestaan; ze heeft tal van aanvallen en tegenaanvallen te verduren gehad en volgens de krijgsgevangenen is de divisie beneden gevechtssterkte. Blijkbaar worden de Duitse reserves

aan het front in Vlaanderen en ook door de gebiedende behoeften aan versterkingen bij Verdun en Lens snel verbruikt. De verliezen van de Duitsers zijn sedert het begin van onze beschieting zo zwaar geweest, dat de vijand gedwongen is zijn toevlucht te nemen tot troepen, die nog niet de nodige rust gehad hebben of voldoende zijn hersteld. Op deze wijze wordt het steeds moeilijker de goede stemming er in te houden. Het werk van de vliegers in de afgelopen week overtreft dat hetwelk in enige andere week tijdens de oorlog is verricht. Het aantal vijandelijke batterijen, dat met goed gevolg aangevallen is met behulp van waarneming door vliegtuigen, bedraagt meer dan 700; het aantal vernietigde plaatsen, waar kanonnen opgesteld stonden, bedraagt 128. Er zijn meer dan 300 ontploffingen veroorzaakt in munitievoorraden en ander brandbaar materiaal. Er zijn bommen geworpen op bepaalde militaire doelen.

Er zijn 68 vijandelijke vliegtuigen naar beneden gejaagd terwijl er bovendien 90 stuurloos neergeschoten zijn.

Berlijn, 29 augustus. Ondanks alle tegenslag en zware verliezen hebben de Engelsen aan het front in Vlaanderen hun wanhopige aanvalspogingen voortgezet. Nadat er in de ochtend van 27 dezer aan weerskanten van de weg Ieper-Menen een sterke aanval bloedig was ineengestort, zijn de Engelsen in het door granaten verscheurde terrein tussen de twee spoorwegen Boezinge-Staden en Ieper-Roeselare twee nieuwe doorbraakpogingen begonnen. Om drie uur 's namiddags brak op het front van Draaibank tot aan het kanaal van Hollebeke een zware aanval los. Engelse infanteriemassa's

begeleidden de tanks, die zich met moeite een weg baanden over de slijkerige granaattrechters. Vliegers gingen op geringe hoogte de infanterie vooruit, om door machinegeweevuur voor de bestormingsgolven een weg te banen. Maar onverzwakt door het Engelse artillerievuur wierpen de Duitse reserves zich op de Engelsen en wierpen hen overal terug. 's Avonds om acht uur beproefden de Engelsen nogmaals, na een geweldig trommelvuur een tweede grote aanval. Tot tien uur duurden de gevechten voort, waarin, met uitzondering van een geringe inzinking ten noordoosten van Frezenberg, de Duitse stellingen behouden bleven.

Uit België.

De Duitse gouverneur-generaal in België heeft de hoogste prijzen voor de verkoop van gedorst koren, meel, zemelen en brood als volgt vastgesteld per 100 kilo.

Voor tarwe uit stapelplaats of molen geleverd, 63,25 F; voor rogge uit stapelplaats of molen geleverd, 33,17 F; voor masteluin uit stapelplaats of molen geleverd, 31,51 F; voor ongepelde spelt uit stapelplaats of molen geleverd, 31,38 F; voor zemelen uit stapelplaats of molen geleverd, 21,50 F; voor tarwemeel aan bakkers of verbruikers geleverd, 70,34 F; voor roggemeel aan bakkers of verbruikers geleverd, 39,31 F; voor masteluinmeel aan bakkers of verbruikers geleverd, 37,61 F; voor tarwebrood aan verbruikers geleverd, per kg 0,60 F.

Deze hoogste prijzen worden op 16 september 1917 van kracht.

Onze correspondent te Havre meldt:

Een nieuw getuigenis komt het schandelijk feit van de inlijving van Belgen in het Duitse leger bevestigen. Het getuigenis komt van twee Belgen, die de feiten met eigen ogen hebben gezien. Hun verklaringen komen op alle punten overeen. Een van hen heeft het volgende medegedeeld:

De ... juni, toen ik deel uitmaakte van een transport naar ... en op het perron te Keulen moest wachten, ging ik naar de Belgische soldaat S. toe, die in gesprek was met een Duitse soldaat. Groot was mijn verbazing toen ik hoorde, dat deze zich in het Waals uitdrukte. Op mijn vraag antwoordde hij, dat hij Belg en zoon van een Belg was en ... heette. Acht maanden geleden was hij met geweld ingelijfd. Hij verklaarde verder, dat hij in een hospitaal te Keulen behandeld werd voor een kwetsuur aan zijn voet. Zijn broer is eveneens met geweld ingelijfd en hij veronderstelde, dat zijn broer aan het Russische front stond. Natuurlijk trokken wij de aandacht toen wij stonden te praten, maar X stoorde er zich niet aan. Hij is reeds gestraft omdat hij een Duitse officier niet gegroet had. Hij verliet mij om naar zijn trein te gaan, hij had namelijk drie dagen verlof gekregen; enige ogenblikken later zocht een schildwacht hem. Duits kent X niet en Frans spreekt hij met moeite.

De andere getuige bevestigde deze mededelingen en voegde er nog bij, dat X ook nog gezegd had waar hij woonde in België. In een dorp in de provincie Luik.